

בניין התפילה עבודה שבלב



עקרונות מנחים

1. התפילה, העבודה שבלב, דורשת יותר מכול את הסכמת הלב ואת התעוררות הרצון הפנימי. לכן החינוך לתפילה הוא חלק חשוב בבניין אישיותו של האדם.
2. החינוך לתפילה דורש לימוד על מהותה של התפילה ועל תכניה; לכן יש לשבץ במערכת השעות שיעורים בנושא התפילה.
3. יש לחנך לתפילה בהדרגה, מתוך התאמה לשלב ההתפתחות של התלמידים, באווירה נעימה וללא כפייה. (יש לשקול לאפשר לתלמידים המתקשים להתפלל עם חבריהם להיפגש בשעת התפילה עם מחנך/ת ולעסוק בשיחה אודות התפילה, בסיפורים המקרבים אליה ומתוך כך להשתלב בתפילה בציבור.)
4. הוראת התפילה תדגיש את מהות התפילה ואת ערכה, וכמובן תכלול את פירוש התפילות ואת מבניהן.
5. הדוגמה האישית של המחנכים בתפילתם חשובה ביותר במסגרת החינוך לתפילה (לכן, למשל, המורה המדריך בשעת התפילה לא יעסוק באותה שעה בתפילתו הוא).
6. התפילה צריכה להתקיים בתנאים המאפשרים להתפלל בנחת ובכבוד ראש.
7. לימוד התפילה ישולב בפעילות חווייתית, המעוררת את הרגש.
8. שליחי הציבור יוכנו כראוי לתפקידם.
9. כיוון שהתפילה קשורה לחיי האומה והקהילה, תילמדנה תפילות הנוהגות בציבור סמוך לאירועים משמחים או חלילה עצובים (כולל הכנה לאירועים ולטקסים בקהילה). יתקיימו חוגים ללימוד נוסחי העדות השונות וגם ללימוד טעמי המקרא וניגוני הימים הנוראים והמועדים.
10. יתקיים לימוד מכין לקראת תפילות המועדים השונים על פי לוח השנה, ובכלל זה הפיוטים והניגונים של הימים הנוראים והמועדים על פי נוסחי העדות השונות.